

uden nogle Bemærkninger at gøre til § 1 i Lovforslaget om Landbrugsejendomme, idet det ærede Medlem naturligvis i Overensstemmelse med sit tidligere Standpunkt ikke ønsker Vedligeholdelsespligt indført for Landbrugsejendomme, hvis Jordtilliggende er mindre end $1\frac{1}{2}$ ha, i Modsætning til det foreliggende Lovforslag, der sætter Grænsen ved $\frac{1}{2}$ ha. Det ærede Medlem begrundede sin Indvending med, at det vilde være urimeligt, at Ejendomme paa $\frac{1}{2}$ ha skulde opretholdes som selvstændige Brugovre i Vestjylland i de daarlige Egne. Jeg maa sige ligesom det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen, at det nok er muligt at naa til Enighed paa dette Punkt, thi det, jeg i første Række har tænkt paa med i Lovforslaget at sætte Grænsen ved Landbrugsejendomme paa $\frac{1}{2}$ ha, er Landbrugsejendomme med nogenlunde gode Jorder. Det er ikke umuligt, at vi vil kunne enes om at formulere denne Bestemmelse anderledes, man kunde f. Eks. efter $\frac{1}{2}$ ha tilføje: boniteret Maal. Det vil altsaa sige, at for gode Jorder skulde Grænsen sættes ved en saa lille Ejendom som $\frac{1}{2}$ ha, men for daarligere Jorder skulde Grænsen sættes højere oppe. Det vilde betyde større Ligelighed for de forskellige Egne af Landet.

Med Hensyn til § 2 om Udlejning af Jord fandt det ærede Medlem, man var gaaet for strengt til Værks her, naar man havde foreslaaet, at saadan Udlejning ikke kunde finde Sted uden Ministeriets Approbation. Forholdet er imidlertid det, at man har foreslaaet denne Bestemmelse indført, fordi man vil vare sig mod en maskeret Nedlægning. Det kan meget let gaa saadan, at et Landbrug vel egentlig ikke kan siges at være nedlagt, men dog ikke drives som selvstændigt Brug, idet Jorden er lejet eller forpagtet bort. Derfor vilde jeg finde det rimeligt og ønskeligt, om man vedtog Bestemmelsen i den foreslaaede Form.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich var mere streng i sin Kritik end de andre ærede Medlemmer og for navnlig meget strengt frem overfor Bestemmelserne i § 4. Men naar det ærede Medlem bl. a. som Motivering for sin Modstand mod den her foreslaaede Bestemmelse sagde, at det var hans gode Hjerte, der løb af med ham, at det var af Hensyn til mig, han var imod den, idet han var bange for, at jeg kunde blive et af de første Ofre for en saadan Bestemmelse, saa vil jeg henstille til det ærede Medlem ikke at tage noget som helst Hensyn til sit gode Hjerte, men følge sin Forstand, som jeg haaber vil sige ham, at det er rimeligt,

at naar Folk har overtraadt et saadant Forbud, skal de ogsaa komme ind under Straffebestemmelser, paa den Maade, som her foreslaas. Det ærede Medlem skal paa ingen Maade af Hensyn til mig gaa imod den Bestemmelse, der er foreslaaet i denne Paragraf.

I Virkeligheden var dette jo de eneste Indvendinger, som man havde overfor Lovforslaget om Landbrugsejendomme. Det kan jo nok siges, at overfor det andet Forslag, om Jords Udstykning og Sammenlægning, havde man større Betænkeligheder, navnlig overfor Forslagets § 14; det gælder ikke alene det ærede Medlem Hr. Ulrich, men ogsaa det ærede Medlem Hr. Pinholt og ligeledes det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle), der udtalte sig om Forslaget med Hensyn til de sønderjydske Landsdele, hvori den samme Bestemmelse er indført. Det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte, at han slet ikke kunde forstaa den Motivering, der var givet for denne Bestemmelse: at den vilde fremme rolige Forhold i Landet. Det forekommer mig dog at være en almindelig Anskuelse her i Landet, at det at fremme Udstykningen af Jord og Oprettelsen af nye Husmandsbrug er en udmærket Foranstaltning til Fremme af en rolig Samfundsudvikling. Man bidrager derved i høj Grad til at afhjælpe Arbejdsløsheden, der er jo meget faa Erhverv, hvori der er saa lidt Arbejdsløshed som i Landbruget, og navnlig i det mindre Landbrug. Hvis man derfor ved en Bestemmelse som den foreslaaede kan opnaa at fremme Udstykningen af Jorden, kan man ogsaa sige, at man derved er med til at skabe mere rolige Forhold i Samfundet, end man ellers vil faa.

Forslaget tilsigter at begrænse den Sammenlægning af Jord, som ellers under frie Forhold vilde finde Sted efter min Opfattelse, og naar det ærede Medlem ikke kan forstaa, at der vil ske en Indlægning af Jord ogsaa under de allerstørste Ejendomme, hvis vi ikke faar denne Bestemmelse, og ikke kan forstaa, at fuld Frihed paa dette Omraade vil betyde en Fordyrelse af Jorden, saa tror jeg, at det ærede Medlem ikke har lært noget af at se, hvorledes Forholdene udvikler sig ude omkring os. Thi Erfaringen viser enhver, som følger disse Forhold, at der i de senere Aar ikke foregaar nogen nævneværdig Udstykning af Jord her i Danmark udover den, der foregaar ved Statens Medvirkning og Statens Hjælp, ved Statslaan til billige Renter eller ved direkte Tilskud, som ogsaa er benyttet